

Škola za jednoroge

Prvorazredni drugari

Vrba je počela da posustaje kada
je snažan vetar dunuo iz čista mira.

Ošinio ju je i oborio je s nogu.

„Vrbo!“, čula je Safiru kako uzdiše

iza nje. Vetar je odneo Vrbu

pravo ka ivici provalije.

„Upomoć“, jaukala je u panici.

Linda Čapman živi u Lesterširu s porodicom i dva bernska ovčara. Nekada je bila inspicijent u pozorištu. Kada ne piše, provodi vreme brinući o svoje dve kćerke, jaše i predaje glumu. Možete saznati više o Lindi na njenom veb-sajtu www.lindachapman.co.uk ili posetite www.mysecretunicorn.co.uk.

EDICIJA *Škola za jednoroge:*

Prvorazredni drugari

Žurka iznenađenja

Lov na blago

Školska predstava

Izložba kućnih ljubimaca

Timska magija

OSTALI SERIJALI LINDE ČAPMAN:

Moj tajni jednorog

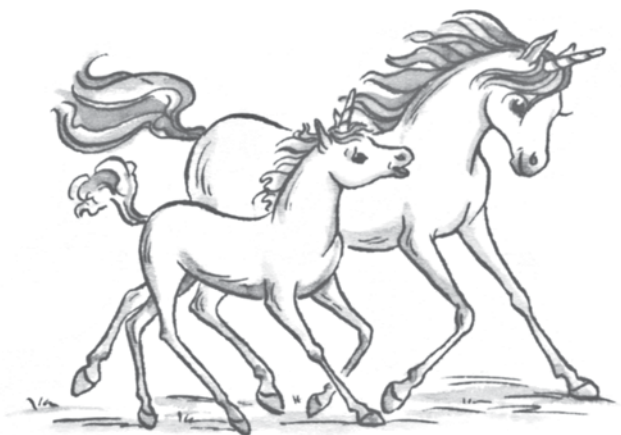
Ne sasvim sirena

Škola klizanja

Zvezdani prah

Škola za jednorožce

Prvorazredni drugari

Linda Čapman

Leo Commerce
Beograd, 2012

Naziv originala:
Unicorn School: First Class Friends – Linda Chapman

Naziv knjige:
Škola za jednoroge: Prvorazredni drugari – Linda Čapman

Copyright © 2008 Working Partners Ltd
Copyright © 2012 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reprodukovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik: Nenad Perišić

Prevod: Irina Vujičić

Lektura i korektura: Jelena Stošić

Prelom i korice: Ljiljana Pekeć

Za izdavača:

Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36

011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/507-334

e-mail: nesaperisic@gmail.com

info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Elvod-print, Lazarevac

Tiraž: 1000

ISBN 978-86-7950-188-2

Za Šarlotu, Beatriks i Damaris Emberi...

Arkadija

Oblačne
štalje

Morg tišine

Litice od
roze kvarca

Plaža

Mesečeve
livade

Prvo koje
govori

Zborna
polja

ŠKOLA ZA JEDNOROGE

Vetroviti prolaz

Šuma kupina

Stępa za letenje

Čarobna polja

Sadržaj

Prvo poglavlje:	<i>Škola za jednoroge ...</i>	11
Drugo poglavlje:	<i>Novi drugari.....</i>	25
Treće poglavlje:	<i>Pazi se!.....</i>	36
Četvrto poglavlje:	<i>Oluja stiže u pomoć.</i>	46
Peto poglavlje:	<i>Očajan iz letenja.....</i>	61
Šesto poglavlje:	<i>Srebrna potkovića ....</i>	70
Sedmo poglavlje:	<i>Orijelov izazov.....</i>	81
Osmo poglavlje:	<i>Zarobljena! .....</i>	95

Škola za jednoroge

„Jesmo li blizu?“ , njištala je Vrba, mali snežnobeo jednorog. Bila je puna iščekivanja dok su njeni roditelji i ona kaskali preko bujne zelene livade u Arkadiji.

Vrbina mama, divan svetlosiv jednorog po imenu Zvezdana, klimnu glavom: „Odmah je iza sledećeg ugla“.

Vrba je uzbuđeno produžila napred. „Nema potrebe da žuriš, Vrbo!“ ,

viknuo joj je tata. „Kapije još nisu otvorene“.

Uz nestrpljivo frktanje, Vrba je usporila u kas. Nije mogla da dočeka da stigne u Školu za jednoroge! Svi mladi jednorozu u Arkadiji išli su u internat kada napune devet godina. U školi su učili kako da lete i kako da se koriste svojim rogovima da bi izvodili magiju – bacali čini, vidali rane i gledali u budućnost. *Biće veoma zabavno*, pomislila je Vrba.

Njeni roditelji i ona kaskali su uzbrdo. Kada su stigli do vrha, Vrba je stala kao ukopana i samo gledala napred. Škola i njeni tereni prostirali su se u dolini ispod.

„Vau!“, oteo se Vrbi uzdah.

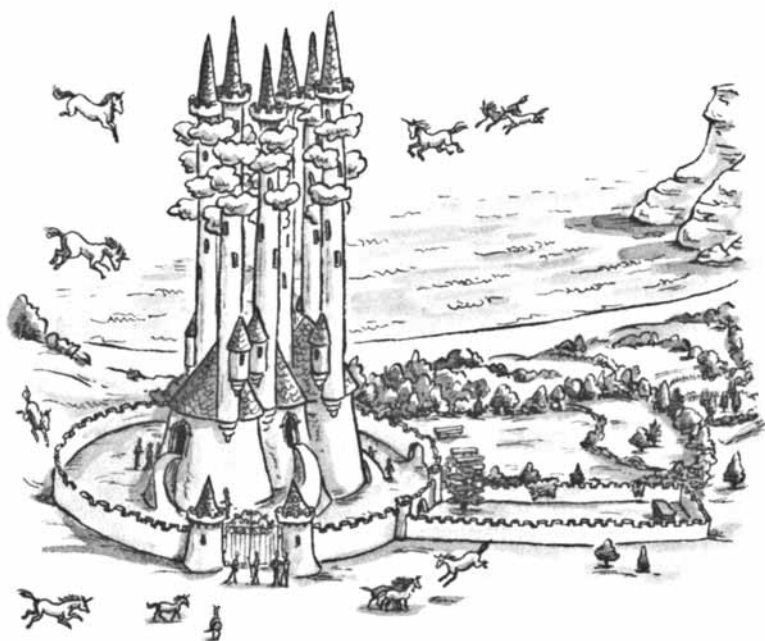
Škola za jednoroge bila je ogroman zamak s velikom zlatnom kapijom i

nekoliko šiljatih tornjeva. Bisernobeli zidovi blistali su mu na suncu, a ljubičasto cveće sa zlatnim tačkicama na laticama prekrivalo je travu okolo. Pet visokih vilenjaka zašiljenih ušiju stajali su pred zlatnom kapijom. Nosili su svetlucave srebrne uniforme. Jednorози su se obrušavali s neba, rogovi su im sijali, a duge grive i repovi lepršali su oko njih.

Vrba je zadržano gledala kako se jednorози lagano spuštaju na zemlju. Neki od njih izgledali su kao da im je samo jedanaest ili dvanaest godina, ali ipak su leteli veoma samouvereno. Poželela je da ume da leti isto kao i oni.

„I kako ti se čini?“, pitao ju je tata.

„Genijalno je!“, uzviknula je Vrba gledajući u zamak i jednoroge koji su

galopirali jedni ka drugima i ćaskali o letnjem raspustu. Svi su joj delovali mnogo krupnije od nje. Vrba je znala da je sitna za svoje godine – to je bila stalna tema zadirkivanja njene starije braće.

„Pitam se koji su od ovih jednoroga prvaci kao ti“, rekla je njena mama dok

su kaskale niz brdo ka zlatnoj kapiji. „I s kim ćeš se sprijateljiti“.

Vrba je pogledala oko sebe u druge jednoroge. Osećala se neobično stidljivo. Obično je veoma volela da upoznaje druge jednoroge, ali ovde je izgledalo da se svi već poznaju i da imaju svoje drugare.

Pogled joj je pao na jednog velikog belog jednoroga u blizini. Stajao je s jednorogom koji mu je najverovatnije bio tata. Imali su iste srebrnkastobeke robove, lepe prave njuške i guste tamnosive grive.

Verovatno je bar trećak, pomislila je Vrba gledajući u visokog jednoroga. Posmatrala je kako stoji blizu oca i kako se mršti. Bilo je čudno što izgleda nervozno i činilo se da, za razliku od